

УДК 378.124+61

*Передерко Л. П.***ПИТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТАКТИКИ ВИКЛАДАЧА У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ**

ДВНЗ «Івано-Франківський національний медичний університет»

Актуальність проблеми. Перехід вищої медичної школи на проєвропейське мислення зумовив зміни, і у викладанні навчальних дисциплін, і у навчанні студентів. Сучасними пріоритетами стали підвищення системи якості вищої освіти на основі створення нових навчально-методичних комплексів та підвищення рівня професійної спрямованості викладача. Це в свою чергу, потребує оновлених підходів у підготовці сучасного медичного фахівця шляхом вироблення індивідуальної педагогічної тактики для досягнення кінцевого рівня знань студента. Велика увага приділяється питанням щодо теоретико-методологічних основ професійного спілкування, проблемам педагогічної взаємодії, формування комунікативних вмінь і навичок, культури педагогічного спілкування тощо. В міру подолання бар'єрів на шляху до входження у нову систему освіти залишається актуальним удосконалення педагогічної тактики викладача у вищій медичній школі.

Наукова новизна полягає у використанні педагогічного методу узагальнення незалежних характеристик на практичних заняттях у вищій медичній школі.

Мета. Створення індивідуального педагогічного такту шляхом використання емпіричних методів дослідження.

Методи. Використано метод узагальнення незалежних характеристик, який полягає в узагальненні, порівнянні та осмисленні отриманих відомостей про студента у процесі спілкування.

Результати. Використовуючи метод узагальнення незалежних характеристик на практичних заняттях на кафедрі медичної біології і медичної генетики Івано-Франківського національного медичного університету у процесі навчальної діяльності паралельно вивчаючи відомості про студентів. А саме їх розпорядок дня, комунікативні сфери, особисті інтереси, сімейні традиції, життєві потреби, вміння користуватися новітніми технологіями. Зіставлення незалежних характеристик, аналіз чинників формування майбутнього медичного фахівця дало можливість об'єктивно оцінити особистість. А такі знання, насамперед, спровокували особистий педагогічний такт – уміння здійснити вплив на студента встановивши продуктивний тип діяльності. Завдяки відомостям про психологічний стан студента, причинно-наслідкових зв'язки його поведінки відбулася гнучкість викладача, тобто коректність, стриманість та орієнтація у відповідній ситуації.

На основі систематизації отриманих знань на практичному занятті відбувся взаємообмін навчального матеріалу з боку викладача та практичних навичок зі сторони студентів у невимушеному середовищі. У процесі спілкування зі студентом з'явилися певні емоційні контакти, які згодом призвели до когнітивного розвитку останнього. Присутність саме педагогічного такту дозволило викладачу провести спілкування у руслі позитивних емоцій та створити атмосферу довіри.

Висновки. Формування особистого педагогічного такту викладача шляхом використання методу узагальнення незалежних характеристик у вищій медичній школі спонукає студентів до кращого розуміння навчального матеріалу, засвоєння та запам'ятовування отриманих знань.

УДК 616-091:378.6.04

*Ройко Н.В., Филенко Б.М., Прокурня С.А., Сидоренко М.І.***ЕЛЕМЕНТИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ СЕКЦІЙНОГО КУРСУ**

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

В центрі уваги сучасної вищої медичної школи знаходиться постійний пошук способів удосконалення змісту, форми та методів навчання [2].

Індивідуалізація навчання – важлива умова ефективного викладання патоморфології та секційного курсу, що сприяє виробленню важливих навичок, які необхідні при подальшому успішному навчанні у ВНЗ та майбутній роботі лікаря. Вона реалізує принцип діяльності, який є основою правильно побудованого навчального процесу, а також формування особистості лікаря. Даний метод навчання включає самостійність у вирішенні практичних завдань на основі отриманих раніше знань [1].

Індивідуалізація не виключає можливості використання інших методів навчання, проте, вона забезпечує підвищення якості та ефективності вивчення предмету.

Суть методу при вивченні секційного курсу полягає в наступному. Перша частина заняття проводиться традиційно з розглядом завдання і методів патологоанатомічної служби та її місця у системі охорони здоров'я України, детально обговорюються методи дослідження біопсійного, операційного та цитологічного матеріалу і форма відповіді патологоанатома на біопсію. Для закріплення матеріалу кожен студент отримує завдання, що включає короткі клінічні дані про хворого, результати цитологічного та гістологічного дослідження. Студент самостійно опрацьовує отримані дані та формулює патогістологічний висновок, обґрунтовує свою відповідь і значення у лікувальному процесі.

Друга частина заняття приділяється розгляду структури та побудови патологоанатомічного діагнозу і його порівняння з клінічним, визначення основного захворювання, ускладнень, супутніх захворювань, безпосередньої причини смерті, причин неправильних клінічних діагнозів. Викладач розповідає про правила та порядок заповнення лікарського свідоцтва про смерть. Після чого студент самостійно, на основі отриманих даних патологоанатомічного розтину трупа повинен сформулювати танатологічний висновок в лікарському свідоцтві про смерть і патологоанатомічний діагноз.

На другому занятті проводиться розтин трупа для всієї групи одночасно. Викладач зі студентами обговорює техніку розтину померлого, особливості розтину трупа немовляти, дослідження органів після розтину. Індивідуалізація на другому занятті полягає в самостійному оформленні протоколу патологоанатомічного розтину. Особлива увага приділяється формулюванню його основних частин: патологоанатомічного діагнозу та патологоанатомічного епікризу (співставлення клінічного і патологоанатомічного діагнозів, висновок про причину смерті, дефекти діагностики та лікування). Така форма індивідуальної роботи допомагає майбутньому лікарю побудувати логічний ланцюжок патологічних процесів, які призводять до безпосередньої причини смерті, на основі знань з патоморфології, терапії, хірургії, гінекології та інших предметів, що вивчалися на попередніх курсах. Це допомагає студенту зв'язати і структурувати свої знання, що розвиває клінічне мислення.

Студент працює з МКХ-10 згідно патологоанатомічного діагнозу розтину, визначає необхідність підготовки і проведення засідання лікувально-контрольної комісії, комісії по вивченню смертельних наслідків на клініко-анатомічної конференції. Майбутні лікарі знаходяться в позиції самостійного прийняття рішення. Така діяльність дозволяє вирішувати проблеми виховання відповідальності за життя, підготовки до майбутньої професії.

Отже, використання елементів індивідуалізації на заняттях з секційного курсу є одним з важливих принципів навчання. Індивідуальна робота забезпечує активне формування особистості майбутнього лікаря, який передбачає творчий розвиток особистості. Такий підхід розвиває у студентів навички самостійної навчальної діяльності та здатність використовувати здобуті знання в практичній діяльності

Література

1. Волобуєва І.В. Індивідуалізація навчання як психолого-педагогічна проблема сучасної вищої школи / І.В. Волобуєва // Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології. – 2013. – Вип. 2(9). – С. 228-231.
2. Ройко Н.В. Методи оптимізації навчального процесу на кафедрі патологічної анатомії з секційним курсом ВДНЗУ «УМСА» / Н.В. Ройко, І.І. Старченко, Б.М. Филенко [та ін.] // Актуальні проблеми сучасної патологічної анатомії: матеріали науково-практичної конференції. – Київ, 2017. – С.90-91.